

Sygn. akt XI GC 1374/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 8 września 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko A. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. M. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 1960,64 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt zł sześćdziesiąt cztery gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2311 zł (dwa tysiące trzysta jedna zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 1374/18

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

W dniu 24 lipca 2018 roku powód (...) w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin–Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej A. M. o zapłatę kwoty 14918,04 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 24 lipca 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu, wskazał, że pozwana zawarła z (...) w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w związku z czym zobowiązana była do zapłaty za wystawione przez nią faktury za abonament, opłaty, a potem gdy umowy zostały wypowiedziane za opłaty specjalne za przedterminowe rozwiązanie umów. Dalej powód wskazał, że wierzycelność wobec pozwanej nabył w drodze umowy cesji wierzycelności. Pomimo skierowania wezwania do zapłaty, pozwana nie uregulowała należności.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin–Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie Wydziału Gospodarczego.

Z uwagi na niemożność doręczenia przesyłki pozwanej i brak jej aktualnego adresu na wniosek strony powodowej ustanowiony został kurator dla pozwanej. Kurator ustalił adres pozwanej.

W dalszej kolejności pozwana reprezentowana już przez pełnomocnika (kurator przedłożył pełnomocnictwo od pozwanej) złożyła odpowiedź na pozew, w której wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda

kosztów procesu. Podała, że powód dochodzi kwot z tytułu kar umownych za przedwczesne rozwiązanie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i zarzuciła powodowi, że nie wykazał, aby umowy te zostały skutecznie wypowiedziane, gdyż nie zostało jej skutecznie doręczone pisemne oświadczenie cedenta o wypowiedzeniu umowy, a co za tym idzie brak było podstaw do naliczenia kar umownych. Pozwana zarzuciła także nieczytelność wyciągu stanowiącego załącznik do umowy przelewu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. M. (abonent) w dniu 5 sierpnia 2015 roku zawarła z P4 spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (operator) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr (...). W umowie zapisano, że umowa zawarta na czas określony przekształca się po upływie czasu, na jaki została zawarta, w umowę zawartą na czas nieokreślony, chyba, że abonent na 30 dni przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, zawiadomi operatora na piśmie, że nie zamierza korzystać z usług operatora. Zapisano także, że zarówno abonent jak i operator są uprawnieni do rozwiązania umowy z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni i liczony jest od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego następującego po okresie rozliczeniowym, w którym złożono oświadczenie o rozwiązaniu umowy, przy czym za dzień złożenia wypowiedzenia umowy przyjmuje się dzień doręczenia na adres korespondencyjny dokumentu zawierającego wypowiedzenie umowy. W umowie przewidziano, że ulega ona rozwiązaniu z upływem okresu wypowiedzenia. W pkt. 12 umowy zapisano, że wypowiedzenie umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności i powinno zawierać oznaczenie numeru (...), którego dotyczy umowa, a w przypadku, gdy zawarcie przedmiotowej umowy wiązało się przyznaniem abonentowi przez operatora ulgi, operator jest uprawniony żądać kary umownej z tytułu rozwiązania umowy przez abonenta lub przez operatora z przyczyn leżących po stronie abonenta przed upływem okresu, na który umowa została zawarta, w wysokości nieprzekraczającej równowartości ulgi przyznanej abonentowi i pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. W pkt. 14 zapisano, że w dniu upływu okresu wypowiedzenia umowy, umowa ulega rozwiązaniu, a operator zaprzestaje świadczenia abonentowi usług i wyłącza Kartę SIM/ (...). Przedmiotowa umowa dotyczyła numeru (...). Załącznik do umowy stanowił regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych. Pozwana otrzymała numer konta abonenta (...).

W dniu 5 sierpnia 2015 roku pozwana zawarła jeszcze trzy kolejne umowy: nr (...) dotyczącą numeru (...), nr (...) dotyczącą numeru (...) oraz umowę nr (...) dotyczącą numeru (...). Zapisy i postanowienia kolejnych umów były identyczne jak wyżej opisanej umowy (...)

Dowód:

- wydruk z (...) pozwanej k.12-14,
- umowy wraz z wydrukami z (...) pozwanej i kserokopią dowodu osobistego k.184-192,
- regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych k.78-82 verte,

W dniu 22 sierpnia 2015 roku (...) w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 368,25 zł za okres 05.08.2015-19.08.2015 z terminem płatności 7 września 2015.

Dowód:

- faktura k.193

W dniu 22 września 2015 roku (...) w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 220,11 zł tytułem abonamentu za okres 20.09.2015-19.10.2015 i opłat za okres 20.08.2015-19.09.2015 z terminem płatności 6 października 2015.

Dowód:

- faktura k.194,

W dniu 22 października 2015 roku (...). w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 533,17 zł tytułem abonamentu za okres 20.10.2015-19.11.2015 i opłat za okres 20.09.2015-19.10.2015 z terminem płatności 5 listopada 2015.

Dowód:

- faktura k.195,

W dniu 22 listopada 2015 roku (...). w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 264,44 zł tytułem abonamentu za okres 20.11.2015-19.12.2015 i opłat za okres 20.10.2015-19.11.2015 z terminem płatności 7 grudnia 2015.

Dowód:

- faktura k.196,

W dniu 7 grudnia 2015 roku (...). sporządzone zostało wypowiedzenie pozwanej wyżej opisanych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych dotyczące numerów (...), (...), (...) oraz (...) ze skutkiem na dzień 19 stycznia 2016 r.. W piśmie wezwano do zapłaty zaległości w kwocie 1381,61 zł. Operator poinformował, że w przypadku braku zapłaty za nieopłacone faktury naliczy dodatkowo opłatę specjalną/karę umowną w wysokości wskazanej w umowie, a jeśli opłata wpłynie na konto operatora, to opłata specjalna nie zostanie naliczona, a wypowiedzenie stanie się bezskuteczne.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy z załącznikiem k.216-217 verte,

W dniu 22 stycznia 2016 roku (...). w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 264,44 zł tytułem abonamentu za okres 20.12.2015-19.01.2016 i opłat za okres 20.12.2015-19.01.2016 z terminem płatności 5 lutego 2016 r.

Dowód:

- faktura k.197,

W dniu 4 lutego 2016 roku (...). w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 4640,54 zł z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy z terminem płatności 18 lutego 2016.

Dowód:

- faktura k.199

W dniu 4 lutego 2016 roku (...). w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 199,12 zł z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy z terminem płatności 18 lutego 2016.

Dowód:

- faktura k.200,

W dniu 4 lutego 2016 roku (...). w W. wystawiła na pozwaną fakturę Vat nr (...) na kwotę 4017,80 zł z tytułu opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy z terminem płatności 18 lutego 2016.

Dowód:

- faktura k.201,

W dniu 22 grudnia 2016 roku pomiędzy (...) w W. (zbywca) a (...) w W. (nabywca) została zawarta umowa cesji wierzytelności przedmiotem której było przeniesienie na zbywcę w zamian za zapłatę ceny określonej w § 3 umowy wierzytelności pieniężnych wymienionych w załączniku nr 1 do umowy. W załączniku wskazano m.in. wyżej wskazane faktury objęte niniejszym powództwem.

Pismem z dnia 18 stycznia 2017 roku powód poinformował pozwaną o zawarciu z (...) umowy cesji wierzytelności z tytułu usług telekomunikacyjnych wynikającą z należności głównych oraz odsetek ustawowych wyliczonych na dzień 17 stycznia 2017 r. w kwocie 13571,29 zł.

Dowód:

- umowa cesji k.32-34 wraz z załącznikiem k.35-37, 182, 154-155, 182,
- pełnomocnictwo k.38-39,
- odpis z KRS powoda k.29-31,
- wyciąg z rejestru powoda k.28-28 verte,
- odpis z KRS p4 sp. z o.o. k.39v-44,
- pełnomocnictwo k.46-47,
- oświadczenie k.48,
- zawiadomienie o cesji k.208-208verte,

Wezwaniem do zapłaty z dnia 30 marca 2017 roku powód wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia w kwocie 13746,95 zł (zadłużenie na dzień 30.03.2017 r.) w terminie do dnia 25.04.2017 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k.207-207 verte,
- wniosek o udostępnienie danych k.161,

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że zakres powództwa określony został w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Strona powodowa w odpowiedzi na zarządzenie Sądu prawidłowo uzupełniła braki formalne tj. pełnomocnictwo i opłatę jednakże pomyliła komplet załączników i dołączyła te które powinny być załączone do sprawy XI GC 1460/18. Po zmianie sędziego referenta kwestia ta została wyjaśniona i sprawa rozpoznana została w oparciu o prawidłowe dokumenty wymienione w pozwie z elektronicznego postępowania upominawczego.

Powództwo jest uzasadnione częściowo.

Podstawą powództwa są umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowy te uregulowane w ustawie z dnia 16 lipca 2004r Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 171 poz. 1800 z późn. zm.). Zgodnie z art. 2 pkt.41 przywołanej ustawy świadczenie usług telekomunikacyjnych to wykonywanie usług za pomocą własnej sieci , z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług.

Powód wskazuje, że jest nabywcą wierzytelności od (...). w W., na potwierdzenie czego przedkłada umowę cesji wraz z załącznikami i oświadczeniem o zapłacie ceny.

W odpowiedzi na pozew k.168 wskazano, że wyciąg z listy wierzytelności jest nieczytelny co uniemożliwia oceną prawidłowości dokonanego nabycia wierzytelności. W odniesieniu do powyższego, złożony został przez stronę powodową czytelny wyciąg (k.182). Na wyciągu tym uwidocznione są dane pozwanej wraz z numerami faktur i kwotami nimi objętymi, które są tożsame z tym wskazanymi w pozwie. Dalszych zarzutów, co do dokonanej cesji strona pozwana nie zgłaszała. Okoliczność ta wynika także ze złożonych dokumentów i nie budzi wątpliwości Sądu.

Rozważenia natomiast wymaga, czy wierzytelność objęta przelewem faktycznie istniała i w jakim zakresie.

Fakt zawarcia czterech umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i ich treść nie są sporne i wynikają z załączonych dokumentów (k.184-192) zaakceptowanych i podpisanych przez pozwaną. (...) wystawił faktury za świadczone usługi zgodnie z warunkami umowy. Na fakturach tych wyraźnie wskazane są poszczególne usługi i naliczone opłaty oraz terminy płatności. Pozwana w odpowiedzi na pozew nie neguje świadczenia usług przez operatora oraz kwot należnych za te usługi i ich terminów płatności. Dlatego powództwo zostało uwzględnione w zakresie pięciu pierwszych faktur wskazanych w pozwie (poz. 1-5) i należnych od nich odsetek (poz. 10-14 pozwu), co łącznie daje zasądzoną kwotę 1960,64zł. Dalsze odsetki za opóźnienie od tej kwoty zasądzono na podstawie art. 481 i 482 k.c.

Powództwo podlega oddaleniu, co do naliczonych opłat z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy, a w konsekwencji także odsetek od tych kwot.

Należność z tego tytułu jest kwestionowana przez pozwaną i wymaga bliższego omówienia.

Zgodnie z art. 57 ust 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r Prawo Telekomunikacyjne w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Zawarcie zapisu przewidującego taką sankcję finansową jest, co do zasady dopuszczalne zgodnie z zasadą swobodnego kształtowania stosunku prawnego (art. 385¹k.c.). Uściślenia przy tym wymaga, że zastrzeżenie umowne przewidujące obowiązek zapłaty określonej kwoty w związku z rozwiązaniem umowy na czas oznaczony nie jest karą umowną w rozumieniu art. 483 §1 k.c., gdyż nie jest związane z nienależyтым wykonaniem zobowiązania, ale z wykonaniem uprawnienia prawokształtującego. W doktrynie trafnie przyjmuje się, że ulga może dotyczyć opłat za usługę telekomunikacyjną lub opłat za instalację zakończenia sieci, a także warunków sprzedaży urządzenia końcowego. Konieczne jest jednak wyraźne określenie wartości ulgi przyznanej abonentowi w umowie, najlepiej poprzez jej kwotowe wskazanie. W przypadku, gdy ulga jest przyznawana z różnych tytułów, np. zmniejszenie opłaty aktywacyjnej oraz zmniejszenie ceny aparatu telefonicznego, możliwe jest określenie kwot składających się na łączną wysokość ulgi. Na kalkulację wysokości ulgi wpływają: wysokość benefitu promocyjnego; upust na opłacie aktywacyjnej; wysokość subsydiowania promocyjnych telefonów; koszt obsługi procesu sprzedaży, prowizja od sprzedaży itp. Ulga ta pomniejszana jest o jej proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania (por. Maciej Rogalski Komentarz do art.57 ustawy - Prawo telekomunikacyjne teza 23 opubl. Lex Omega). W postanowieniu z dnia 9 września 2011r (sygn. akt III SK 20/11 opubl. Lex nr 1232614) Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, że przepis art. 57 ust. 6 p.t. określa granice roszczenia dostawcy usług telekomunikacyjnych w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z winy abonenta tak, że "nie może przekroczyć określonej w umowie równowartości ulgi przyznanej abonentowi".

Reasumując naliczenie przedmiotowej opłaty, co do zasady jest dopuszczalne. W niniejszej sprawie wartość ulgi określono każdorazowo w umowie. Nie jest wystarczające, że wysokość naliczonej w niniejszej sprawie opłaty jest niższa niż wartość ulgi. Strona pozwana w sposób ogólny wskazała jak takie opłaty powinny być naliczane, nie podała

jednakże jakie dane i dlaczego właśnie takie przyjęła, co uniemożliwia weryfikację. Zgodnie z zawartymi umowami zarówno operator jak i abonent byli uprawnieni do rozwiązania umowy za wypowiedzeniem. Okres wypowiedzenia ustalono na 30 dni liczone od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego następującego po okresie w którym złożono oświadczenie o rozwiązaniu umowy. Wypowiedzenie wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności. Za dzień złożenia wypowiedzenia przyjęto datę doręczenia wypowiedzenia na adres korespondencyjny. Zasada ta wyrażona została zarówno w umowie jak i w §16 pkt. 8 regulaminu, gdzie odniesiono to bezpośrednio do wypowiedzenia przez operatora (k.82v). W niniejszej sprawie strona powodowa, mimo że pozwany wyraźnie kwestionuje doręczenie wypowiedzenia, nawet nie wskazuje czy i kiedy ono nastąpiło, a tym bardziej okoliczności tej nie wykazuje. Bez takich danych Sąd nie ma żadnej możliwości weryfikacji prawidłowości naliczenia opłat dochodzonych pozwem z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy. Sama strona powodowa wydaje się mieć z tym trudność, gdyż mimo zarzutów pozwanej nie przedstawia wyliczeń. To, że wskazano jakieś kwoty w wydrukach sporządzonych przez operatora nie oznacza, że są one prawidłowe. W sytuacji gdy są one negowane przez pozwaną treść takich wydruków nie jest wystarczająca do ustalenia wysokości opłat. W związku z czym przyjąć należy, że powód nie wykazał zasadności powództwa w tym zakresie.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. W tym miejscu tytułem uzupełniania wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń na podstawie częściowo niespornych twierdzeń stron i dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 100 zd.1 k.p.c. stosownie do którego w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty będą stosunkowo rozdzielone.

Powód wygrał w 13% i poniósł następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 300zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł, wynagrodzenie kuratora 2400zł (pozostała część zostanie zwrócona) oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 3600zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Pozwana powinna zwrócić 13% kosztów celowych poniesionych w celu dochodzenia należności, czyli kwotę 821zł.

Na uwzględnione do rozliczenia po stronie pozwanej koszty procesu składa się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 3600zł, które określono na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Pozwana wygrała w 87%. Powód powinien jej więc zwrócić kwotę 3132zł.

Po odjęciu od kwoty 3132zł. kwoty 821zł otrzymujemy kwotę 2311zł tj. kwotę jaką zobowiązany jest uiścić powód.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie III sentencji.

Pozostała część zaliczki na kuratora zostanie zwrócona powodowi po uprawomocnieniu się wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)